

Când au ajuns la Alexandria și au pus mâna pe cetate și pe Egipt, era patriarh Sfântul Platon. La dânșii așa era: ori te faci mahomedan, ori te trece prin sabie. Îți tăiau capul dacă nu te făceai mahomedan.

În Alexandria Egiptului era un argintar slăvit foarte în toată cetatea aceea, pentru meșteșugul mâinilor lui. La acesta a venit o femeie, rugându-l pe el să-i facă o podoabă pe cap, spre înfrumusețarea trupului ei. Și, făcându-se între dânșii întrebare și vorbă, a început femeia a grăi cele necuviincioase, spre desfrânare și tulbura pe argintar cu gânduri asupra ei. Și, întrucât s-a făcut drăcească robie spre păcat, și-a adus aminte argintarul de cuvântul Evangheliei, mai înainte de a se porni spre păcat, la acel loc ce zice: "De te smintește pe tine mâna ta cea dreaptă, tai-o pe ea, sau ochiul, scoate-l pe el. Că mai bine îți este ție cu un mădular ciung să intri întru Împărăția Cerului decât, întregi mădulare având, să fii aruncat în iezărul cel de foc."

Predica de pe munte, frescă

Și, căutând spre femeie i-a zis: "Îndepărtează-te puțin de mine, că vreau să fac cele poruncite nouă." Și scoțându-și cuțitul, s-a lovit pe sine în ochiul drept și a zis: "Vezi, Doamne, că păzitor poruncii Tale sunt. Că dacă îmi va trebui cândva ajutor de la Tine, să nu te depărtezi de la robul tău." Și, văzând femeia fapta făurarului, a fugit de frică și s-a dus la casa sa, prin rana făurarului mântuindu-se de păcat.

În acel timp, erau în jurul Alexandriei orașe de călugări. Era un oraș, Oxirinius, lângă Cartagina, care avea mai mulți călugări decât oameni căsătoriți. Erau multe mănăstiri de călugări și de călugărițe. A venit veste la episcop și au început să plângă preoții și poporul: "Au venit turcii, ne omoară pe toți, dacă nu ne lepădăm de Hristos!"

S-a dus episcopul la conducătorul turcilor și acela i-a spus așa:

– Tu ești mai mare peste creștini?

– Eu sunt.

– Cum te cheamă?

– Platon.

– Uite, eu sunt pașa cel mai mare, trimis de sultanul aici. Hristos al vostru spune minciuni!

– Dar de ce?

– Uite, am o Evanghelie în mâna mea! Iată ce scrie aici: Dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Ridică-te și te aruncă în mare, și dacă veți crede, va fi cum ziceți.

Deci, dacă voi sunteți creștini și arhierii și preoți și călugări și călugărițe atâtea mii, aveți opt zile ca muntele acesta, Adar, să-l mutați din loc. (Căci era acolo un munte mare și avea câteva sate și de creștini și de mahomedani). Dacă nu-l mutați cu rugăciunea în opt zile, nu va rămânea nici un creștin netăiat și averile voastre toate le luăm noi. Să văd eu, există așa putere și adevăr în Evanghelia voastră sau Hristos a spus minciuni!

Despre Iisus, spun mahomedanii că n-a fost Dumnezeu ci a fost un proroc.

Patriarhul a zis:

– Domnule pașă – pașa înseamnă general la turci –, lucrul acesta care îl spui dumneata este peste putința noastră, dar Mântuitorul poate va face milă cu noi, iar dacă nu, vom muri toți ca martiri.

– Eu nu știu – a zis sultanul –, dacă nu mutați muntele în opt zile, nu rămâne niciun creștin și niciun călugăr și niciun preot în toată lumea asta. Să va arăt eu vouă să mai spuneți minciuni, că voi ziceți că puteți să mutați munții cu rugăciunea, că așa spune minciuni și Hristos al vostru.

Patriarhul a venit scârbit în Alexandria adunând pe toți creștinii din cetăți și din toate hotarele, a rânduit patriarhul post; nimeni nu gustă apă și mâncare trei zile și trei nopți, măcar de ar muri de foame. Le-a spus să se roage.

S-au rugat lui Dumnezeu și după ce